

Lưu Học Sinh

Xuân Diệu

Một tiếng cò qua trong gió mau
Đưa hồn nhớ cảnh đã phai màu
Từ năm giống ái vừa gieo hạt
Cho đến bây giờ mộng chín sau.
Khi ấy lòng xanh mới đón tình
Rào trường ngăn ngõ kín vườn xinh
Chàng trai nhỏ nhẹ, tôi khi ấy
Đi giữa thiên nhiên để kiếm mình

Lá như con mắt cụm mây nhìn
Trái tựa hình tim, chim hót xin
Gió ấy đầu hoa ngang ngựa thắm !
Nhị vàng hoa cạnh liếc hoa bên

Đôi khi ngày nhạt, tiếng chim qua
Xui ngược đều lên để nhớ xa
Cánh mất còn lưu đường rẽ trắng
Khi buồn quan ải, rợn làn da.

Ai trả cho tôi những mộng đầu
Người con gái nhỏ áo sai bầu
Đoạn tình thứ nhất sương bao ắp
Hoa cỏ đưa thơ, lá bắt cầu ?

Trong tiếng cò nay vương nắng xưa
Thu sang chim trắng vội bay ngửa
Cổ dài rẽ biếc kêu vô định
Trở lại bên lòng sợi gió thưa.